

Skulle vi vende tilbage til den Betragtning, saa komme vi til saa at sige at annullere hele den Behandling, der har fundet Sted angaaende dette Lovforslag haabe i Lands-thinget og i dette Thing. Det kan derfor heller ikke nytte, at det ærede Medlem har villet gjøre gjældende, at der ikke er nogen Antonsenvents imellem hans Forslag og hvad han har sagt i Dag, thi det har han virkelig gjort sig skyldig i. Det ærede Medlem har stillet Forslag om, at det uægte Barns Moder skulde have Ret til at kræve Alimentationsbidraget refunderet af Kommunen. (Tang: Naar der er Børge). Ja, det skal jeg komme til om lidt, men det er Hovedsagen, om Vedkommende skal have den Sikkerhed for at faae Bidraget, som ligger i; at Kommunen skal staae for, og det har det ærede Medlem stemt for. Nu vil det ærede Medlem lægge saa stor Vægt paa, at han har foreslaaet, at der skal staaes Barnet en Børge, men dertil skal jeg bemærke, at for det Første tror jeg ikke, det i og for sig har saa stor Betydning, men det hænger jo sammen med en anden Cien- dommelighed ved det ærede Medlems Forslag, hvorved det adskiller sig væsentlig fra Udvalgets Tankegang, og det er jo nemlig det, at det ærede Medlem ikke vil blive staaende ved, at det uægte Barns Moder skulde have et Bidrag, der svarede til Halvdelen af, hvad der udtrævedes til Barnets nødtørftige Underhold, men det ærede Medlem vil have, at hun skal have et saadant Bidrag af Faderen, som denne i Følge sin Stand og Stilling vilde være i Stand til at udrede til et Barns Underhold. Deraf følger altsaa, at efter det ærede Medlems Forslag vilde det tidt kunne blive betydelige Summer, som der saaledes kan blive tillagt Moderen, og under den Forudsætning, at det virkelig kan blive betydelige Summer, kan der naturligvis være nogen Mening i, at der skal bestikkes en Børge derfor. Men dette er jo ikke Udvalgets Standpunkt og det er ikke det, som Lovforslaget, saaledes som det foreligger her i Dag, gaar ud paa. Det, Lovforslaget gaar ud paa her, er, at Alimentationsbidraget efter Faderens Stilling skulde som hidtil kun svare til Halvdelen af, hvad der udtræves til Barnets nødtørftige Underhold, og naar Underholdningsbidraget ikke overstiger det, er der ikke nogen fornøftig Grund til, at det ikke skal udbetales til Moderen, som har Forpligtelser til at forørge og opdrage Barnet, og som det Offentlige holder sig til med Hensyn til denne Forpligtelses Opfyldelse. Derfor tror jeg ikke, at dette enkelte løsrevne Punkt i det ærede Med-

lems Vndringsforslag har nogen saadan stor Betydning, som han har villet tillægge det ved sine Udtalelser her i Dag. Jeg skal med Hensyn til enkelte — jeg veed ikke, hvad jeg skal kalde det — Angreb paa mine Udtalelser — eller hvad jeg nu skal kalde det — som det ærede Medlem fremtom med, fremhæve, hvad der forøvrigt fremgaar tydeligt nok af mine Udtalelser — jeg har læst dem igennem i Rigsdagstidende, og det fremgaar tydeligt nok deraf — at mine Indsigelser mod det ærede Medlems Vndringsforslag maa deles i to Klasser. Der er for det Første de Vndringsforslag, han selv i Forening med en anden Rigsdagsmand (Dahl) har stillet, og som dreie sig om at fremvinge Moderens og fremvinge eventuelt Faderens Navn. Om dem sagde jeg ikke, at deres Vedtagelse vilde komme i Strid med Ugteskabets Betydning, men om dem sagde jeg, at jeg ikke kunde tilraade deres Vedtagelse, fordi det efter min Mening var umuligt at gennemføre dem, og fordi det ikke vilde kunne gennemføres saaledes, at det Maal blev tilfredsstillende, som den ærede Rigsdagsmand satte sig ved de Vndringsforslag, han stillede; fremdeles vil jeg ogsaa fraraade dem, fordi jeg finder, at det kommer til at gaa Kvinden for nær, idet det kommer til at underkaste hende en Tvang, som jeg ikke tror, man bør underkaste hende. For det Andet rettede jeg en Indvending mod de øvrige Vndringsforslag, der vare stillede af det ærede Medlem alene. Det, som jeg ved disse Vndringsforslag betegnede som det Vigtigste, er ikke dette Spørgsmaal, om der skal bestikkes en Børge for Barnet eller ikke — det er og bliver et underordnet Spørgsmaal — men det, som jeg betegnede som det Vigtigste ved disse Vndringsforslag, var, at det uægte Barn skulde have Ret til at bruge Faderens Navn, og det, at det uægte Barn skulde have fuld Arveret efter Faderen, naar der ikke efterlodes Enke eller ægte Børn, ja hvad mere er, at uægte Børn endogsaa skulde have Arveret efter Faderens Frænder, efter Faderens Familie. Det var disse to Ting, som var Hovedsagen ved det ærede Medlems Vndringsforslag, ved dem, som jeg betegnede som kommende i Strid med de Krav, Ugteskabet nødvendigvis maa stille i et Samfund, hvor man vil hævde det monogamiske Ugteskab, saaledes som Tilfældet er i Danmark og alle andre kristelige Stater. — Jeg vil, siden vi er ved at tale om det, ogsaa i det Hele taget blot gjøre et Par Bemærkninger — det er jo et Æmne, der ikke kunde udtømmes, om man vilde staa her i Dage — men jeg skal dog gjøre et